

ВХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

Телеф. Редикції: 29-41.
" Дружності: 29-36.
—
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІН.
СТРАШІ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИЖИРНИКА
20 коп.

June 17, 1890 1825

(Завітра і вчора педагогі)

Тому кооперативна турбота і ставлення до багатого спосібів і завжди ще мені спосібом і те, проби чергові кооператива, які виступили активні, зосередити нашу увагу на цьому. Кооперативна турбота і в цілому багатого ринку інститутів, які виконують, пере-тодішнього дублює в моральні люди, про-членів, і не кооперативним і не і ст-ді.

теми. Починаючи з третьої гімназійної класу можна при математичній прикладних (обчислювальних) відомостях, наприклад, стосовно процентної, рахунків торговельних, прибутків, витрат, обчислювання ціни куща, продажі і т. п. роботу, економію, комісійного, провізії, купівельних коштів, товарних обчислювань, обчислювання обсягу, поверхні, площинності і т. п.) ознайомити учнів і направити до практичної кооперації.

Починаючи з четвертої класу, можна гімназії, учительський семінар (або і курсу) і в відповідних класах шкільних шкіл, треба призначити з найменше одну годину тижня для спотематичного навчання кооперації. До матури можна в цей спосіб зацікавити молоді в історію, теорію кооперації, а кінцевою метою, діловитістю кооперативним, всі способами контролю і організування, організування кооператива, з кооперативним і пекселем законом, в законі про збори і т. д. Словом можна в загальних рисах підняти молоді думки про кооперацію, а при відвідині школярської кооперативної і сільської школи підготувати їм практично молодих кооперативних працівників.

Це можна вже робити й тепер, коли ще наша кооперація може заслаби на те, щоб члени всі української шкільництва в своїй думці, зупиняючись його в припороху до викупу народнього українського життя.

Якщо учительство народніх і середніх шкіл виконало хоча б тільки цю легеньку навчальну програму, бодей в наших прижитних школах, користь для кооперації і для українського народу була б значна. На жаль, більшість учительства, як не ворушило, то тому в надовірні а в найрашому разі ринкушю відноситься до кооперації. Це можна пояснити собі тією тим, що вони не знає нічого про кооперацію, а на старші літа не уважає на відповідне прочитати лашо про кооперацію.

З цієї праці була б користь і для самої молоді, бо вона обивала практично і теоретично з кооперацією в школі, доводилося ще на шкільній лаші не споч теоретичне знання читанням відповідних книжок з діями кооперації, які рішуче повинні знаходитися так у бібліотеці для учнів як і в бібліотеці для учителя. Тоді пл молоді обивалося б з кооперацією практично і на сайі, бо також собі представити, щобей бодей паш 30 проц. молоді ознакомленої паш в школі з кооперацією на законі-законі паш ішо і не почало паш в школі, в часі святкових та великих ферій, практичної кооперативної праці на сайі. Та молоді могли б балачка з селянами або в підчи-

тах пропагувати, шариш ішо кооперації або помагати в кооперативній праці в крайній і в цей спосіб дальше практично навчуватися. Па, на мою думку, може одиникий спосіб вправити нашу молоді з матеріялістичного багна безцільності.

Це мало б ще й той добрий наслідок, що багато з молоді, по скінченні семінара, гімназії, народньої школи, могло б зацікавитися кооперативною працею в крайніх по селах і містечках, виробити собі кусок хайба і не бути татаром для родичів в су-овільності.

Багато знов з молоді по скінченні середньої школи могло б піти до вищих кооперативних шкіл, підготуватися там теоретично, а підтак і практично до відповідальної праці в кооперації, а потім працювати в користь для народу в відповідних для них кооперативних установах вищого ступня.

Таким чином в часом могли б ми так розбудувати нашу кооперацію, що вона могла б творити нові підприємства, а підтак кооперація була б навіть у силі творити власні фонди і засобами українське незалежне шкільництво, українське по дусі та формі.

В короткому часі, може вже і по яких 10 роках такої інтензивної праці на освітньому і економічному полі наша кооперація мала б вже тільки ріжних підприємств, кооперативних установ і шкіл, що на певно тисячі, а навіть і десятки тисяч нашої сільської і робітничої інтелігентної молоді малоб забезпечену екзистенцію на незалежних становищах.

Михайло Росткович.

В добі виборів.

Арешти кандидатів.

На початку виборчої акції навіть найбільший політичний пророк не міг передбачити, які несподіванки скриваються за зуглами тернистого виборчого шляху. Нині звільна відкривається заслона, а апова не бачимо, як виглядають ті несподіванки. В першу чергу відбуваються туси й арешти і то тим інтензивніше, тим частіше, чим ближче до виборів.

Минулого тижня відбулися туси в ген. секретаря Обиданія В. Целевича, д-ра Л. Макарушки, Ів. Желіза та в голови Т-ва „Просвіта“ і чоловічого кандидата зі станіславської округи М. Галушинського. Арештовано вдруге кандидата на посаду в тернопільської округи Ол. Явор-

ського і секрет. виборчого комітету в Бучачі Короля. Очевидно, субстрату до тусів й арештів не важко йти.

Довідаємось теж про туси й арешти серед радикалів. Недавно випущено з поліцейської тюрми О. Навроцького і д-ра Стахова, але зате арештовано М. Матчака і Остаповича. На днях вдруге арештовано д-ра Стахова. Секретаріат соціал. партії одержав з провінції відомості про арешт п'ятиох кандидатів, між ними селянина Сюкенди.

На широку скалю закроні теж арешти серед кандидатів соціальної лінії з б. послами Чучмаєм і Козницьким на чолі.

Видавничі перепони.

Одночасно зросли видавничі перепони. Пресовий закон, виданий на основі президентських повноважень, скоує свободу преси, особливо у виборчих справах. Не вважаючи на крайню обережність в порушуванні наболілих питань сучасного режиму, пресу, особливо українську, постійно конфіскується, а її редакторів притягається до судової відповідальності. Повною свободою вітшється тільки проурядова преса. Розуміється, через те преса робиться незвичайно байд, не маючи змоги відповісти актуальним вимогам біжучого моменту, а з другого боку її спричиняється великі втрати і в корні піднімається її існування.

Всяка критика поведінки проурядових елементів є безжалісно владкована. Так діється в Галичині. На Волині справа представляється ще гірше. Луцька „Українська Громада“ в розгарі виборчої акції перестала виходити, бо... жид, власник друкарні дістав так багато роботи від проурядових чинників, що мусів без відпущення припинити друк „Української Громади“.

Уневажнювання лист.

Тепер прийшла черга на листи. Зі всіх усюдів повідомляють про уневажнювання лист.

І так уневажнено окрешу листу Обиданія (18) в окрузі Рятші—Ярослав „з формальних причин“. До виборчої комісії в Рятшеві внесено ту листу, зібравши підписи на двох аркушах в кількості до 80 підписів (закон вимагає 50 підписів). Голова виб. комісії завістїонував другий аркуш і доручив доповнити перший. Автор листи поступив згідно з вимогою голови виб. комісії, але не зібрав вдруге всіх тих самих підписів, що були на другому аркуші, лише стільки, скільки ви-

КОЖНИЙ СВІДОМІЙ УКРАЇНЕЦЬ ВІДДАСТЬ СВІЙ ГОЛОС НА ЛИСТУ 18

магає закон. І на тій основі (з огляду на недостачу всіх підписів з другого, формально завістїонованого аркуша) „з формальних причин“ уневажнено листу ч. 18. Голдється зазначити, що там, з огляду на виставлення кількох польських лист, вибір українського кандидата був певний. А прецінь він не був передбачений творцями польської виборчої геометрії.

На Волині уневажнено виборчу листу 18-ки у ковельській окрузі з б. пос. С. Підгірським на чолі. Одночасно з трьома іншими волинськими округами виборчої комісії теж поставили внесення на уневажнення 18-ки. А все те діється „з формальних причин“. Таким чином українське населення на Волині „з формальних причин“ змагає було б позбавлене свого заступництва.

У Львові (в міській окрузі) дир. поліції Райнлендер як виборчий комісар запропонував проти затвердження 18-ки теж „з формальних причин“. Бо — мовляв — державна листа бльоку непольських народів не покривається йота в йоту з назвою окрешої листи. Держ. листа називається „Бльоку і т. д.“, а окреша „Листи бльоку...“ — так немов би державна листа була нпр. паштетом, а не листом.

Розуміється, процес уневажнювання лист іще не закінчений. Більш листи, як не лише не уневажнюються, але й не квестїонуються, є листи: „Безпартійного бльоку співпраці з урядом“ і ППС.

Радянська Україна

Боротьба з саомогоном.

Оправу винищування саомогому та саомогонних апаратів зробили нині на Україні ударною кампанією. Ми вже давали інформації про те, як зростає і як централізувався в попередніх літах цей промисл нашого саомогонства біля саомогонних апаратів. Нині хочемо доповнити картину саомогонництва деякими новими даними, які сачерпнуто з харківської урядової преси. В харківських „Вісниках“

Микола Матів Мельник.

4)

Як проходила осінь...

В бараку — як в улі. Гуртками по ліжках, при столах. Хтось оповідав цікаві історії з фронту, або з перед війни згадував парубоцтво. Клекотіло ярмарком — а з клекоту прорізувалися час від часу гарячі батого гніву і сивистали в повітрі засовпаним матюком... Понад усе те волочили ногами час, як пливий фельдфебер за рекрутські гроші... Не спішно... хвзатить...

Там якийсь легінь з чорними галками хвзався, кілька відбув розвідок поза дрсти, кілька черевих наступів, кілька провертів штиком... Той дістав за роботу бронзак, а другий срібну медаль.

— Тай ідемо... переповзати за дроти... дес аді було під пивніч... — Я тай Стружок — оповідає Сень — чою, гейби лускотів у недей камінь... Стеймо, кажу... Тайліи ми стрілець, спокій був... наші мали „форікувати“... Темінь, аді, хоть у пивніч... Дес ніби хтос бевхнув... Куди ідемо? питаєт Сторожок... Чою, в долині шумит Ізонцо... пид ногами, ек би прірва у пекло... нима куди... Шьо діємо, брїи, Сеньку?...

— Та зачелісте плакати, саракі!...

Смїх...

— Та потрївай, будеш чюті, ек...

...Ракета... блиснула, здоймила на віху золоту голову тай пирела... пропирла... Потемніло. Сліпота стїла, але вздрївси ше, отїк ек вас вижю, Стружюка... тай лиш чою — у зарї... яї... яї!... Отїк муха брєнит... Кличо: Васи... Вас-с-и-и... шепочю, бо над головою тїляи... нима Василя... Я сам... Ну тепер варуйси... до себе... Оперїд — недея, відтин хїба лиш арїдник гаумитси: нї попаль, бо пирвутси жили на скалах. Чою: шї... шї... шї... порко! Ов, брїи, мурашки попид шкіру... Ідут... Коби я вас туди... за Василем... Прїчекси пид каменем. Пидий шов один: М-ма!... Фиркуи ногами... другий крикнув... Прибїгли шьє три, один зачелївси за мене... крик... Ашє теперка будєт амінь!... Але екос обернувси пушкю — тай нї стало трьох... Члїпавси ногами оброну назад, але двї ракети

сліпаками... В позї запекло і мені світ крутіжем... Кудис я поточївси... лишень оперїд наших лоскіт і шум, ек у пекї... Три штурми... за третим подавси тайлія... але я лишивси брїи тої ночі без ноги...

Герц, Ізонцо, Сан Гелена... минажа... білий хїб, вино... каверни, болото... штурми — все дїкими споминами в крївавий ланцюх... незабутньо...

У куті під вікном самі урани.

— Та шьо ви знаєте! Ви шьє на печі в дзерні си грїли, ек я вже райтував на кони. Вуланн — то войско... Мой-но: ек маком понад стрижені кїпкі гривн Ек наша шыкадрна відступит... хлопці — ляльки, коні — ек сини Луципіря... Хлоп у хлопа — сила... екби вріс у коня!... Не таке нехарне та голодне... аді: нї вусї, нї росту... шымаркачїя мизерна!... говорив нїби з гніву, Петріійчук Танаско...

Молодші слухали та їм було так, як тим біднякам у багача на весїлю... маркотно.

— То аді бувало... на манибрах: ек зльїжут реїмент... а все блишїтси, все на гудзик... Однорал черлений, аді, гей кат... скачет на коні — а за ним капітани з золотим шнуром — а наша ціля шыкадрона стогодосами, ек загремїт... дорога си вгїнаєт!... Та все цєй — шьє май старої.

Бив Танаско кулаком до стола в такт:

Кавалерїя — є то файна —

У нашого пана царя...

Є то войско вібране...

Наш пан тісарь з доброй віри

Постановив кавалерїю

Сам си о то постарав...

Сам — на ціле горло... аж другі зглядалиси. — Цєму ше смердїт тісарський патїнок, шеби далі зупу сербав, та лощкі діти катував!...

Юрїк до Дмитра... Зупа старої!... Але Танаско не чув — хвзав своєю кавалерїю... з якої вже й слїду не було...

Коло стола письменї читали газети, письма, а на другому кїнці колесом: фєрбєль і дайнуид-пшавїц!... купки паперу... зївом очі на карту: — Ну, далі! — Давайте карти, школа чєсу!...

— Тузі! Покажи свої!...

— Гол ди банкі!...

Паперї посунулися з одного місця нї друге... З іншого кінця молоді хлопці... про любов... про тоту Україну... про стрільчика...

Шо впала куля через гору

Тай ударила у груди мою...

...Потекла кровця рікою...

— — — — —
Прийшла осїнь, за нею зима. І ще одла осїнь і ще зима... Пішов Юрїк в реконвалесцентнї, а потїм до полку, тай до тої компанїї... Стрїну знакомих.

Якісь глухі вістки доходили до нього з тих сторін, куди глядїв на стрїчу сонцю... Але ву-скали холд на його душу. Та нічого певного — бо там стояли кордони з людей і залїза. На другу весну посунулися познїї на схід і на північ. Письма такі не було... Юрїк дістав відпусту і равєсї домів — соколом у гори, у полонїи, у царинки закосиченї.

...Поїзд лишав міста за містами, переходив свистом через чужї краї... Уже летїла машина по полях за Львовом... Згарища — руїни. Голї камини. Купами черїля, звої дроту, як гарбузишї зї сталевими кавунами... Стирти перемїшаної з порохом цєгли... дому.

— Гей, хлопці, дивитси, шьо тут дієлосї!

— Ізрили землицю на прах!...

Зглотилися біля вікон. Поїзд шугнув по дождистїй долинї і вітїно засвїтав. Розгорєд машина жєрла атрацентове вугїля ненасїтно. Жїласті людські руки горнули з тендеру широким і допатами в пашу й годували... як дітї корову.

— Шуг-гуї!... Шах-ш-шах!...

Косматї голови гойдалися над землею... Біла пара на чолах у золотїй познїї до вї-чїрного сонця. Рейки — сталевими вузами в вї-гонїю!... За возами довгі тіні в підскокі. Банс-нузи голубї плєса ширєкі... Дністер! — Ой — Дністер наш, аді, ек грає!...

(Продовження буде)

в 8. лютого н. р. читаємо між іншим про те, що в першому кварталі 1927 р. зареєстровано 5.672 апарати і 81 тисяч літрів самогону, себто 5,5 літра на апарат. В першому кварталі 1927-28 роки року відібрано 4.282 апарати, а самогону скопфіковано 29.200 літрів. В січні 1928 р. коли ведемо ударну кампанію боротьби зі самогонним „промислом“ відібрано 4.400 апаратів і скопфікувало 29.200 літрів самогону. В порівнянні з попередніми цифрами виходить, що середня продукція одного самогоного апарату доходить до 7,8 літра. Найбільше протоколів про самогонку записала міліція на Київщині (1500 на квартал), а далі на Вінницькій (1500 протоколів), на Уманщині та Тучинщині.

Оскільки зроблені протоколи у січні 1928 р. просла сагалом у порівнянні з січнем 1927 р. тасами на 90 відсотків, число відібраних апаратів на 92 відс., а записано відібраного самогону на 126 відсотків. На засіданні комісії Народного Комісаріату Внутрішніх Справ сказав преферент цієї справи Якимович, що найінтенсивніше відбувається боротьба зі самогоном (то значить: веде її міліція) на Уманщині, Шенетівщині, Харківщині, Пресурівщині, Кременчукинці та Шенетівщині. Пова тим в інших округах такої інтенсивності не було, не маючи на проголошення ударної кампанії. Між іншим зазначили міліції в деяких округах достатню догану за те, що не допильнували як слід цієї кампанії. До таких належать зазначили міліції Білоднівської, Катомірської, Гайсинської, Каміньської, Мелітопольської, Миколаївської та Придніпровської округи. Крім того арештовано на три дні в адміністративному порядку тимчасово виключеного з права виїзду з Київської округи міліції Степанова за те, що не подав у свій час потрібних відомостей про боротьбу зі самогонним „промислом“. Отже видно, що радянська влада вважала дуже інтенсивно до боротьби зі самогонним „промислом“ але тільки при допомозі репресивних засобів.

Дещо інше освітлення боротьби зі самогонним „промислом“ знаходимо у статті „Ларіза, поміщений у „Вісник“ з 9. лютого 1928 р. під назвою „Самогоном і наша суспільність“. А саме:

„В попередній статті — читавмо там — („Самогоном“, Вісник ВУЦВК ч. 17 від 20 січня н. р.) ми піддали сумнівної єврейщини Головного Управління Роб. Сел. Міліції, що зменшення числа конфіскованих апаратів пояснюється своєрідною концентрацією самогоногого „промислу“ в руки, мовляв, продукція простега а число апаратів зменшило, і відповідно їй став такий. З приводу цього твердження ми висловили думку, що мають, просто увага міліції до самогону певним чином применшилась, а свідати аж 2 усі мислі“.

І тепер виявляється, що ми мали доволу рацію. Берімо числа першого кварталу 1927-1928 року: за зменшення конфісковано 1.317 апаратів, за листопад 1.523, за грудень — 1.412. Це числіки боротьби з зазначеному порядку. А ось починається ударна кампанія: з 1-го до 9-го січня (за 9 днів) конфісковано 1.035 апаратів, з 10-го до 19-го (за 10 днів) 1.277, з 19 до 26 (за 7 днів) — 2.051 апаратів, а разом за дев'ять місяців — 4.305 апаратів, себто вже на 208 відс. більше, ніж за повний грудень м. р. Результат, як бачимо, чудовий, не зважаючи на несприятливі обставини, що їх тут же в інтересах об'єктивності, треба підкреслити“.

„По-перше, — міліція по горло заклопотана барами боротьбою з хлібною спекуляцією й, мабуть, так, і тут не без успіху, раз Україна здолала виконати свій сітневий план хлібозаготівель з перевищенням на 16 відс. По-друге, — що міліція у нас взагалі неуправитимно мало. По-третє, — що міліція ще й досі в боротьбі з самогоном працює в значній мірі (коли не зовсім) ізольовано.“

Чим можна ще більше показати темні лінійки самогонної „промисловості“ Управління Роб. Сел. Міліції подат, між іншим, цілі цифри поширення само-

гу по округах на підставі середнього числа складування на квартал протоколів. Виявляється, що „на чолі“ самогонної „промисловості“ стоять ось які округи: Київська — 1.000 протоколів, Білоднівська — 1.500, Харківська — 1.400, Шенетівська — 1.200, Уманська — 1.200, Бердичівська — 1.000, Тучинська — 1.000, Управління Роб. Сел. Міліції вважає це цілком явним в розв'язком по більшості цих округи „хрустої“ „промисловості“. Тут зовсім малі райони, і ми можемо додати тільки поправку на густоту населення по цих округах, на великий попит і широкий ринок збуту самогону. Але ось теж немалододатні округи — Сталінська з числом протоколів — 180 на квартал і Запорізька — 180. Ця загальна картина дуже легко: жорстко у цих округах більше ніж деінде проласть-ся горілки. Тут випадає те міркування, що спонукало нас звернутися до цієї статті: горілку проти самогону. Ще нижче числа протоколів дають округи: Херсонська — 180, Одеська — 80, Маріупольська — 25. Тут маємо ще одну специфічну причину — місцеве випогарданство. Звідси можна бачити, що раз зробили старі висновки: перекинути головну масу горілки на села, щоб нею витискувати самогон і розвивати виноградарство та знизувати ціну за вино, щоб ним витискувати горілку.

Та ця програма — в значній мірі перспективного характеру. А в самогоном треба упоратися у найближчий час. Ми цього разу ми вже писали, що не може бути й мови про культурну революцію, доки є самогон. Випищення самогонної „промисловості“ стане першим доказом, що ми справді зрушили „з серця і падова“ на шлях культурної революції. Коротше кажучи, про рівень культурності нашого села в першу чергу має посвідчити участь нашої сільської суспільності в боротьбі з самогоном“.

Ось автор цієї статті дає навіть дуже оригінальну раду для боротьби зі самогоном, а саме: він пропонує просто закидати молодильною горілкою всі розпущені села і тоді самогонництво залишить свій „домашній“ промисел, бо не витримає конкуренції з державною горілкою. А далі пропонує чинити це й іншим шляхом вибивати, тобто: пакувати в розпущені округи вино для конкуренції зі самогоном. Отже боротьба неабияка! І культурна революція не мала!

Справа переселення на Україну.

Дня 8. лютого відбулося в Харкові засідання президії ВУЦВК-у. На якому виконав представник комітету Попов обширний реферат про теперішній стан переселення на Україну. В харківській „Вісник“ читавмо докладний світ з того засідання, який з уваги на його лугу дозволимо собі передрукувати.

„Характеризуючи стан переселення — читаємо там — докладно зупиняємося на його меті. Мета переселення полягає у вирішенні двох основних питань: заселити незаселені ще великі земельні простори по Радянському Союзу і зменшити аграрне перенаселення на Україні. Велике аграрне перенаселення спостерігається в нас на Україні особливо на Правобережжі в прикордонній смузі. Там на 100 гектарів землі припадає 88 мешканців. Таке густе населення дає місце характерним для деяких західно-європейських країн. За докладними підрахунками з України слід переселити понад 5 міль. населення. Вважаючи ж щорічний приріст населення на Україні приблизно на 1.800 тис. чол., до цілих п'ятирічного плану переселення можна буде переселити не більше як 1 міль. населення. 6 днів напрямки переселення: на незаселені ще колонізаційні фонди Півдня України і за кордоном України себто до Сибіру, на Далекій Схід і до Кавказ-Стану. Переселення на Південь України вже закінчується. Тут переселено 250.000 чоловік і в цьому році передбачується доселити ще 35.000 тис.“

Починаючи з 26 року переселення продовжується виключно за межі Украй-

ни. Найважливіше питання, що на цьому слід звернути увагу відноситься до переселення — це справа прощення переселенських колонізаційних фондів. На жаль, справа ця нині в невизначеному стані. Потрібні великі гроші, щоб на певні місцях переселення викопати колодязі та зрошувати рілля. Кредитування, що його видається на переселення, недостатнє для цього. 50 відс. усіх переселенців тільки приймають задоволяються кредитним, в наслідок чого вони й не можуть закріпити як слід за собою землі. На все приводить до того, що переселенські господарства здебільшого непродуктивні й малосилі.

Соціально-культурне обслуговування переселенців також недостатнє. В нових місцях переселення є мало лікарських пунктів та інших соціально-культурних установ. Дітей охоплено школою лише на 81 відс.

Велику роботу виконав переселенський комітет в галузі переселення національних меншостей. До цього часу дано наряди на переселення 7.000 єврейських господарств, на 877 німецьких дворів, на 510 дворів циган, відведено місця для переселення болгар, молдаван тощо.

Як зазначено, вже з 27 року переселення продовжується виключно на загально-союзний колонізаційний фонд. Надавши спеціальна комісія, зуди вхолили представники переселенського комітету України, обслуговували Бірське-Бідацький район на Далекому Сході (Амурська округа). Виявлено, що цей район дуже придатний для заселення. За своїми кліматичними умовами, а та-

кож, маючи добру врожайну землю, цей район був би найкращим для переселення туди переселенців з України. Територія Далекого Сходу налічує багато річок, заселено. Валинська річка протягом 1.000 кілометрів, земля дуже гарно зрошена, проте, віддала одна частина до другого дуже велика, щоб докопиритися ізати 200 і то й більше кілометрів. Слід ще зазначити, що в Південній частині Далекого Сходу зустрічають досить щільну культуру дерев та інтенсивну культуру, що могло б бути для сільського господарства дуже прибутковим. Тут тільки потрібно добрих тракторів, що могли б впровадити в тамтешній ґрунт.

На союзні колонізаційні фонди передбачається переселити ще тільки емігрантів-українців, але й інших національних меншостей з України.

Роблячи висновки, зазначаємо доповідь, що головною перешкодою переселення є пошкодження селянства з те, що селяни не завжди мають змогу відшкодувати своє майно. Отже, на це питання слід було звернути увагу і видати певні кредити в фонду бідності для неможливих селян, щоб вони могли купувати у переселенців їхнє майно.

Ново відновлена кавказка „ВЕЛМО“ в домі Народної Гостиниці, Львів Косцюшка 1. віддає до диспансеру українських Товариств, окрему сажу до улаштування чайних вечерів, також приймає замовлення на весілля — банкету по поміркованих цінах в окремій салі. 15-15

На виборчому фронті.

ПЕРЕДВИВОРЧИЙ ПІДГОТОВЧИЙ РУХ У КРАЮ.

ОКРУГ 33 (СТАНИСЛАВІВ).

Марківщина.

Дня 12-го лютого н. р. відбулося передвиборче віче УНД Об'єднання в селі „Народного Дому“ в Марківці. Присутніх було 400 осіб. Про політичне положення і програму Національного Об'єднання реферували кандидат на посади Дмитро Палив і Василь Добрянський. На віче прибув також гурток поляків з польським кав. Вояком на чолі. Ця „комунізація“ пакультури спості, криками і вересками підчас співання національного українського гімну виявила свою безмежну люту на дійсно подяку тілцу патріотичності і солідарності українського населення Марківщини. Забрали на голос і якийсь делегат найбільш зі Станиславона Малиновський, якого оддав по перших рішеннях присутні закричали, так само як і делегата від польського безпартійного блоку, якому такі зовсім не дали голосити. Після короткого, палкого сайку місцевого селянина Левадівського віче одностойно і з одушевленням ухвалило довіряти партії УНД та рішення голосувати на листу ч. 18. Вітам пролодів с. делян Мотки. Того самого дня по подолі відбулося велике передвиборче віче під токим набом в однім з найвідоміших сіл Тисменищини, в Стриганиці. Присутніх було до 1000 осіб зі Стриганиці і доколичних сіл. Реферували кандидат на посади з листу ч. 18, ред. Дмитро Палив і Василь Добрянський. Віче з одушевленням витало своїх майбутніх послав і одностойно одобрало тактику Об'єднання та рішення голосувати на листу ч. 18. Присутні говорили про сільський бекатар в Тисменичній Романчук Гринь, який має жаль, що Об'єднання не поставило його на кандидатуру, а з листу Третьяковського, на який він стоїть на другому місці, не дозволяється йому бути вибраним. Присутні, піднявши його докличами, закричали його окличками „Грицько“ і він зі злитою мурою зійшов з трибуни. — Слід зазначити, що в нашій околиці починає свою сильну агітацію безпартійний польський блок співпраці з урядом, який для своїх цілей і агітації користується всякими засобами, які в його розпорядженні, а також людьми, на яких має вплив або які під тих чинами везуть.

Дня 3-го лютого н. р. мало відбулося в Стриганці передвиборче віче під токим

набом з рамени Об'єднання. Однє розпочало віче розмова політична насамперед крізь і переселення селянської війни в Косах, та що присутній на віче кандидат на посади листу ч. 18 ред. Дмитро Палив був агітаторний скликати довірчий нараду. Присутні на довірчий нараді було около 300 людей. Після реферату ред. Палива ухвалили одностойно резолюції, якими присутні висловили відмову від тактики партії УНД Об'єднання, рішенням масово голосувати і заважати всіх до голосування тілцу на листу УНД Об'єднання ч. 18, звертаються до українського жіноцтва, щоб масово брали участь при виборах під тим самим позивом пропорок Об'єднання і остерігають громадянство перед тріном набаєжкою, яка веде до нас під ітернаціональними кличами ліній партій.

ОКРУГ 84 (ТЕРНОПІЛЬ).

Семитчина.

В минулому тижні відбулися в семитському повіті передвиборчі віча в сільських громадах: Дня 3. лютого в Бодилівці, дня 5. лютого в Староміщині та Добровищі, дня 6. лютого в Мисковій і Оршанці, дня 7. лютого в Качанівці та Ісаківці, дня 8. лютого в Рожисках і Турівці, дня 9. лютого в Геродичівці в Острівці. На всіх вічах промовили кандидат на посади листу ч. 18, ред. Дмитро Палив і Василь Добрянський, а на вічах в Качанівці і Староміщині також ед. Л. Г. Андрія Жуковський в Підволочиську. На всіх вічах на великі морози і сильну метелицю селами громадами приходили на віча, на які викликовано виборчий електор, програму партії Об'єднання, а також передовий рішучий між програмами інших партій. В кожній громаді виборці місцевий виборчий комітет Об'єднання і ухвалили резолюції, якими рішенням голосувати тілцу на листу ч. 18.

Золочівщина.

Дня 8. лютого н. р. відбулося велике передвиборче віче в Соколях. Віче отворило голова місцевого Виборчого Комітету Іван Видрицький, пролодів Василь Морачевський. Про політичне положення і програму всіх українських партій, а зокрема партії УНД Об'єднання реферували др. Теодор Велко зі Золочева. Присутні ухвалили рішенням тілцу на листу УНД ч. 18, і які до виборів під того пролодом.

Присилайте жертви на Народний Виборчий Фонд У.Н.Д.О.
до Земельного Банку Гіпотечного у Львові, Підвале 7. на конто Народ. Виборчого Фонду

Перемішляничко.

Дня 2. лютого п. р. відбулося перелічворче віче в Лавинці при участі около 250 осіб з Лавинці, Пилина і Виноска. Проводив п. Тименя, реферувал кандидат на посаду ч. 18. д-р Кулик і д-р Сиботель. В дискусії заборав голою п. В. Купчир та інші, які виступили присутніх одиатися у виборів анції під прапором УНДО. Зібрані ухвалили резолюції, якими одобрюють діяльність проводу партії УНДО і закликають, що будуть голосувати тільки на листу ч. 18. Виборок виборчий нечистий. Обидва — Дня 3. лютого відбулося віче в Гасмані при участі около 300 місцевих членів партії. Проводив п. Нудик. Реферат про завдання будучого союзової репрезентативності кандидат на посаду С. Кулик, а про програму партії говорив д-р Сиботель. Після дискусії зібрані в одушевничанні ухвалили резолюції за УНДО і за листом ч. 18, та виставили свої листи партії, щоб закінчили свою перемішляничку роботу. — Дня 4. лютого п. р. відбулося віче в селі Бароно. Присутніх около 200 осіб. Реферували кандидат на посаду С. Кулик і д-р Сиботель. Зібрані одностайно ухвалили голосувати тільки на листу ч. 18. — Дня 5. лютого п. р. відбулося нарада виборців Кошівців 17-ти сіл сусіднього повіту в Перемішляничці. Проводив М. Лущийкий. Представники всіх комітетів здавали звіти з виборчого руху в своїх селах. Наострі до всіх селак призначили тільки для УНДО. Всі представники сіл заявили, що не будуть голосувати до сіл, агітаторів інших партій.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Вибори в лицях.

II.

Як і вже згадував у попереднім файлеті, виборче достало обходило край, огнилі листи мильняття, а пилари заморочують розуми тим, хто їх має.

А ідні Аполонівські таїнствості по всіх селах...

Перемішляничко виборча лютючка в другим іднем:

Н. Н. (nomina sunt... не пишу odore), бо знаю мені чому-чому на "odore" народилися в селянській сім'ї, чин лав доказ, що все і всьди з трудовим народом.

Іван Франко (поет, письменник, учень) писав його до гімназії. Це не значить, що Франко дав на його університет, а тільки те, що будучий кандидат на посаду виборця був раз так гарно Франковий вірш, що свідомість, учитель і ще багато рішили, що в хлопця будуть діла.

Чи сказав — не в тому суть справа, але що хлопця почав ходити по гімназіях, де має нагоду бути під різними проводами, це факт.

В одній був під проводом директора і катехети, в другій під проводом катехети і директора, в третій під проводом самого директора, а в четвертій під проводом самого кандидата.

Будучи ще в гімназії, мігав душу творчих думок, мислив бойки і такти для боротьби з тупацями.

Гарцюючи в собі державничку думку, дав йому зброю і записався на університет.

Від цієї хвилі буди, де міг організувати маси, а навіть під проводом свого відомого і через одного посла причинався до перемішлянички одного українсько-польського, чим заохочував свій рідний в Галичині. Це мало політичний вплив не тільки на його виборчі дії, але і на цілу соціальну систему.

В часі світової війни загнала його хуртовина в Росію на Україну, де під проводом штабу, зокрема Михайла Драгоманова, а під впливом різної освіти наміри чинили до України, провів курс для українських учнів (до), з чого обидві сторони були дуже задоволені і з чого потім виникло багато добрих стосунків і допитів України.

Вернувшись в Галичину, першій ступінь саме забори, свідомі партії. Побування у вартіх дало йому можливість оцінити всі шани і всі вершини очинили в тіл партії, які мовлять виступили його кандидатів. З огляду на те, що виступили, кандидатів став бачити і очинили, виступили на перших виборчих організаціях в поліції.

Прими в народом для кандидатів — ось який і який жити ставалися трудові маси, які поставили перед собою завдання жити.

Галичина Чини.

В безконечній черзі...

ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС 17-60X.

СІМНАЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

Нинішній день розправи поза короткими переслуханнями свідків Яніни Гачевської, д-ра Тадея Литвинювича і д-ра Яна Неметовського виводили в цілості зізнання шефа поліційної розвідки у Львові, надкомісара Станіслава Мітленера. Зізнання ці, заповідані в підказці вже від кількох днів, стягнули таку масу публіки, що вона заповнила не лише всі лавки, але й ватарасувала всі переходи і всі місця з боку.

Щодо самих зізнань надком. Мітленера, то, як можна було й надіятися, він обтяжував у них усіх обвинувачених, в першу чергу очевидно Атаманчука й Ів. Вербицького. Позатим обтяжав сильно Мих. Вербицького, якого назвав головним вранжером убивства, довершеного на особі кур. Собіньського. З інших обвинувачених надком. Мітленер обтяжував ще спеціально Стефанішину, Головінського, Дайса і Матвійшину.

Свої зізнання надком. Мітленер сказав у таким порядку, в яким ставив до нього запити спершу предс. а потім прокуратор. На деякі запити він відповідав коротко, але в більшості він розводився над питаннями ширше і докладніше. Ми подаємо ті зізнання в таким порядку, як вони були запитані.

Зізнання свої скінчив надком. Мітленер в год 2.30. Мали ще ставити до нього запити оборонці підсудних, але з уваги на умування свідка предсідник зарадив, що зі своїми запитами до надком. Мітленера оборонці виступлять шойно завтра, в п'ятницю.

— 0 —

Першим свідком нинішнього дня була п-і

ЯНІНА ГАЧЕВСЬКА.

літ 39, жінка урядовця Миського Баню, римо-кат., незаприсяжена. Св. зізнає, що д-р Цепельовський був у неї з лік. візною в неділю 24. жовтня 1926, що вона добре собі пригадує. На запити оборонців св. каже, що візита д-ра Цепельовського у її хорого мужа не тривала довш, як чверть години. Платила за авто чина свідка, що зійшла була на долину.

Як другий свідок зізнавал

Д-Р ТАДЕЙ ЛІТВИНЮВІЧ.

миський лікар, незаприсяжений. Свідок пам'ятає, що оба. Ів. Вербицький жалувався у нього на спухлих ніг і кашеля. Свідок записав йому власну воду й аспірину. Чи приказав тоді, щоб він при дальших переслуханнях свідка, нім не пригадує собі. Св. бачив ногу оба. Ів. Верб. яка була спухла.

Черговим свідком був

Д-Р ЯН НЕМЕТОВСЬКИЙ.

літ 53, тюремний лікар, незаприсяжений. Зізнає, що має річню 1500—2000 свійних пацієнтів, яких ставився перевіряти. Пам'ятає, що оба. Ів. Верб. жалувався перед ним, що його поліційні функціонари (Мітленер, Будний і ін.) були. Показував теж свідкові спухлу ногу. Все те свідок записав скрупулятно до книги оглядин. Свідок після цього візиту з книги оглядин, що оба. Ів. Вербицький згодувався до лік. візиту 4. лютого 1927, а потім 4. березня. Першого разу нарікав на спухлу ногу і груди, другого разу на відморозжені руки.

Описав серед загального зацікавлення й певного напруження війшов на сцену шеф політ. поліції

СТАНІСЛАВ МІТЛЕНЕР.

молода людина (літ 30) римо-кат. надком. поліції, якого заприсяжено без спротиву оборонці.

Св. обов'язує на питання предсідника, що вже в осени 1925 р. поліція довідалася, що на кур. Собіньського, посла Габської і Прушинського У. В. О. андала при суд смерті. Заряджено охорону агідантів місце осіб, але потім на їх бажання охорону стягнуло.

Про убивство кур. Собіньського розішло повідомлення найдавніше в 30 хвилин після його довершення. Св. поспішає негайно на місце і закінч свідство, яке було дуже тяжко. Успішено, що було з учасників убивства, 2 безпосередніх, а і два із помічників, коли кур. обзавівся на Королівську вул. Перших переслухав до двох годин, а бурс, які подані в загальному вигляді убивства і писали їх уточн. То-

му, що був певний клопід, що убивники приїхали на Королівську вул. втом, а заряджено перевірку авт і шоф.рів. Стверджено небажком, що в тому часі поза ідолом шефа Батитинського і Гасмана ніхто в ту сторону не їздив. Шоф. Батитинський оголосився на поліцію ще того самого вечора й описав свою їзду на Королівську вул. під ч. 10 (на розправі зізнає, що під 8). Іхав з одним пасажиром і вернуз з ним також до міста. Пізніше стверджено, що шофер Гасман: аіз того самого дня в сторону Королівської вул. спершу д-ра Цепельовського, а потім двох людей. Гасман переслухував ком. Конарський. Дотично дати 19. жовтня 1926 шофер не має найменших сумнівів. Так само пізнає з місця вишого пасажира, а щодо нижчого мав сумніви, бо його добре не бачив. Свідок признає, що між зізнаннями Гасмана і зізнаннями хлопців були деякі суперечності. Між ін. хлопці описували інакше убивання убивників і накриття голови, а інакше шофер Гасман (своїх подорожників), але не на думку свідка не значить його.

Поліція дістала небажком інформацію, що вранжером убивства був "Шульц" гесте "Васильків" (псевдонім "Шульц" уже давніше переходив раз границю до Німеччини і за той час дозволений перетік дістав 6 тижнів, які відсидів. Потім був він між учасниками нападу на почту у Львові і в Долині (але вже як "Васильків"). По довгих зусиллях поліції ствердила, що "Васильків" — це Михайло Вербицький, що вже віддава на підозрілий був під наглядом поліції. Псевдонім "Шульц" каже свідок, був ідентичний з "Васильковим" і він ("Васильків") мав свої пальці в аранжуванні убивства куратора. Відридо було поліцію при ініціалізації Мих. Вербицького ще й те, що він з'явився на візку ка днів перед убивством у Львові, хот загально дуже рідко з'являв до Львова.

Заряджена обсервація мешканця Вербицьких, зокрема Ів. Вербицького, потвердила, що там сиділи члени У. В. О. Стверджено, що там мешкав пелігально й Антін Стефанішина, що мав в організації функції завізкового.

В половині січня 1927 відбувся у Львові з'їзд провідників відділів У. В. О. з Галичини. Поліція ініціалізувала тільки підозрілих і так поволі ліквідувала всіх відомих і членів У. В. О. у Львові. Вербицьких і Янінську арештовано 17. січня 1927.

Щодо шпінюажі, то й на думку свідка стверджено полад усеякий сумнів.

Дня 20. січня 1927 переслухано на поліції вперше оба. Атаманчука (як Вілас), якого випущено по кількох годинах додому. Він просто бігом полевів до свого помешкання і на другий день його у Львові вже не було. Аби шофер Гасман був уже разом з Атам. при першій конфронтації (20. січня), св. уважає це за виключене. Він тільки міг бачити його через віддалені двері.

На дальші запити предс. свідок оповідає, що по арештуванні у січні в другах У. В. О. мартав переїздох, бо, як поліція довідалася а круті української молоді, між арештованими був і один з убивників. Найбільше був тим обеттежений оба. Головінський, один з провідників У. В. О., що був ще на волі і під впливом того перестрахи не закопував уже навіть дальше обсервації, як по робин до того часу. (Св. був постійно під доглядом поліції). При тому арештуванні Ів. Вербицький, цитаний про другий арештованого з ним на спільний арешт, казав, що не — Сороса. Це було для поліції дуже підозріле і на тим "Соросом" заряджено негайно пошукувати, при чому розіслано до всіх поліц. станцій його шукати. Записку арештовано саме в той спільний фотографії, який дали при розвіді у Вербицького.

З черги свідок оповідає, як Гасман пізнав оба. Ів. Вербицького. Гасман угадав в отодовий клітці, та, аби він все бачив, а його аби ніхто не бачив. Перекладає всі арештовані, яких перекладає про що з одної кімнати до другої. Тоді Гасман пізнав Ів. Вербицького і розказав про це свідку.

На сит. предс. св. оповідає дальше, що строга Гасманів ініціалізація Ів. Яні-

Всі українці
господують на
Одиноку
правдиво національну
українську листу

18

бішлого зачалася тоїно по 25. листопада 1926. Ініціалізація що заряджено перекладає наслідком підозрілої діяльності його брата Михайла. (До провідників "Шульц" Мих. Верб. признає, моти вучач не тин, що з'явився при пер. тоді він границі в Тарновській Гурзі хотів не німеш уникнути більшої кар.).

Потім свідок оповідає, як він переслухував і записував оба. Атаманчука. Бачи шофер Гасман пізнав Атаманчука, він спитав його: А чому ви не пізнали мене при конфронтації в січні? Св. каже, що Атам. тоді відтерпів перед Гасманом шийй образ тої першої конфронтації, хоч й в дійсності шийто не було. (Гасман був при конфронтації на поліції 20. і 24. січня).

Після того заряджено в'їздовий лавки. По парі свідок відказався дальше на запити предс. Він каже, що поліція мала конфіденціальний інформації, що оба. Юл. Головінський був чернявцем вранжової організації У. В. О. Крім того стверджено, що він у 1925 р. був на з'їзді У. В. О. в Ужгороді й удержував лавки з усіма членами У. В. О. Бачено теж, як він ка бірні міняв через долари.

Щодо Стефанішину, то ще 1922 р. було відомо, що він брав участь у саботажах і інших актах терору супроти згодних українських громадян. Мешкав при ініці негалежно у Вербицьких.

Роль Гука в освітленні надком. Мітленера.

На питання предсідника щодо особи Михайла Гука надком. Мітленер зазначив, що до убивства Гука признається У. В. О. в своїй органі "Сурма".

Гук брав у рр. 1922—1924 живу участь в акціях У. В. О. і був членом т. як "Кобура" (Комітет бойкоту українських студентів, що студіювали на польському університеті). Поліція довідалася, що У. В. О. з розписом і за згодою Гука проголосили його конфідентом, аби через нього мати всьди там доступ, де інакше не могла би таким чином увійти. У. В. О. йшло про те, аби вона при помоді так збираних Гуком інформацій могла домакувати різних небезпечних для себе людей.

По тімсь часі Гук порізнявся з членами У. В. О. на особистіх та і дещо розійшовся з ними. В 1925 р. Гук по інформації поліції мав виконати атентат на Прушинського, аби таким чином регабілізуватися з очей тих, що перестали йому вірити. Але поліція тому перешкодила. Потім Гук навіть бодготувався і він був у дуже важкому положенні, бо не міг анісировати своєї дійсної ролі. Ного посвята для добра організації була — на думку свідка — ахчична, але того членів У. В. О. не розуміли і не могли зрозуміти. Дійшло до того, що Гукові вже загально не довіряли, а що при цих виборках він, маючи масу людей, міг відіграти немалу роль, то його застрілено і таким чином у нешкідливо.

Щодо оба. Дайса, то св. його переслухав арештовано Дайса в травні ти в "травні" 1927, як він з'явився у Львові. Першій уже стверджено, що він був у яких зазначав з оба. Мих. Верб. Про свої арештування Дайса шикав картку, в якій були розіслані інформації про віддані справи.

Св. на питання предсідника щодо бачення свідка, що він в рішучих протиположних баченнях і ділах не вказав оба. Ів. Вербицького. Оба Іван Верб. зізнали, що в січні, що його в очей тодішній мігмо перепознати, хотів щоб такий наглядом на св. розіслати в арештати. Прештом У. В. О. виробила спеціальну інструкції про те, як Ів. Дайса мав мігати перш свідка і як навіть потім опрадувати — знявши побоювання.

Запити прокуратора.

На запит прокуратора свідок зазначив, що Гасман спершу хотів ухвалити під впливом, але потім змінив рішуче, що з шийно віддає свідок того ж таки обсервації свідка. Висута 22. лютого 1927, де св. зазначив, що при тому обсервації і баченні свідка, Гук у лютому 1927.

Ув. зазначив свідок, св. св. св. св.

Театри.

„Коопер. Український Театр“ під ан-
сепцією м. Стадника (вул. Шашкевича).
Перерва.

Міський великий театр:

17-го г. 4. попел. „Челурек“ Бен. Герца.
17-го г. 7. 0 веч. „Шунок Попелюшки“.
18-го г. 3. попел. „Сваданий Діа“.
18-го г. 7.30 веч. „Феноменальна умова“.
19-го г. 12. апел. „Чукурек“.
19-го г. 3.30 попел. „Кавалерія Рустіа-
ка“ та „Ахил“.

19-го г. 7.30 веч. „Шунок Попелюшки“.

Міський „Театр Новин“:

17-го „Дічина Пустя“.
18-го „Дічина Пустя“.
19-го г. 3. попел. „Найкраща з жінок“.
19-го г. 7.30 веч. „Дічина з Пустя“.

Кіна.

„Аполло“: Мушкетер з минулого.
„Палас“: Симфонія змін.
„Лекс“: Звільнення.
„Фатаморганта“: Парада рекрутів.

Передвиборчі віча і збори.

ОКРУГ 33 (СТАНІСЛАВІВ).

Позір Печеніжинщина!

Для 26-го лютого ц. р. в год 11-й Те-
чуча для сім: Березів Нижній, Люча, Те-
чуча, Акршора, Березів Середній.

Позір Надвірніщини!

Для 26-го лютого ц. р. в год 11-й Те-
чуча для сім: Березів Нижній, Люча, Те-
чуча, Акршора, Березів Середній.

Для 27-го лютого ц. р. передвиборче віче
в Печіно.

Для 28-го лютого велике повітове віче в
сезі „Народного Дому“ в Надвірній. По-
чаток в год 1-ий в полудне. Реферувати
на вічах будуть кандидати листи ч. 18
чи 33 округ.

Позір Отинійщини!

В неділю для 19-го лютого ц. р. відбу-
дуться передвиборче віче УНДО в Голос-
кові.

В вівторок для 21-го лютого ц. р. від-
будеться велике повітове передвиборче
віче в сезі „Совола“ в Отинії. Початок
в год 12-й в полудне.

Для 23-го лютого відбудеться передви-
борче віче в Бабанці.

Для 25-го лютого ц. р. відбудуться пе-
редвиборче віче в Кривотулах Нових в
год 12-й, а в Кривотулах Старих для
Кривотул Старих і Кривотул в год
2-й.

Для 26-го лютого ц. р. відбудеться пе-
редвиборче віче в Голоскові.

Позір Галиччини!

Для 18-го ц. м. відбудуться в год 11-й
рано велике передвиборче віче в Остро-
ві для Острова, Суботська, Перловська,
Нодіська і Дорогова. Реферувати буде
кандидат на посади листи ч. 18 Василь
Добровольський.

Для 18-го ц. м. в год 2-й попел. від-
будуться велике повітове віче (як пода-
но госп. Кисевича) в Галичі.

ОКРУГ 52 (СТРИЯ).

Позір Снільщини!

Передвиборчі віча Обласних відбу-
дуться:

19-го лютого ц. р. Крушальниця, Ко-
зівка і Оравин, Тухолька, Орава, Погар.

Для 22-го лютого ц. р.: Гребенів, Ко-
ростів.

Для 26-го лютого ц. р.: Головецько,
Гребенів, Ринів, Романка Вижна, Ро-
манка Нижня.

Позір Дрогобиччини!

Для 19-го лютого ц. р. відбудуться пе-
редвиборче віче в Опці.

На всіх вічах реферуватимуть на
посади листи ч. 18 Антій Мавсильонич.

ОКРУГ 55 (ЗОЛОЧІВ).

Позір Нозівщини!

Для 20-го лютого ц. р. в год 10-й пе-
репоп. відбудуться в Нозіві в сезі чи-
тальні „Прогресив“ передвиборча нарада
на яку важний громадянський виборчий
Комітет Обласний вище безумовно
троях делегатів. Справа дуже важна і
важлива.

За здобуття українського
манцяту в Львові.

НАРОДНИЙ ВИБОРЧИЙ ФОНД ДЛЯ
ЛЬВОВА.

Антикар Михайло Телесницький
пропонує на виборчий фонд Українського
Народного Виборчого Комітету на місто
Львів 250 зол. і каже: о. Івана Личин-
ського з Борислава, о. Теодора Понсея
з Львова та д-ра Микола Терлецького
з Густанопа. Жертовні прислати на виба-
ркову книжку „Центробанку“ 2845,
Львів, Ринок 10.

Посмертні згадки.

Петро Гнатівський, директор Белько-
го Союзу Кооператив, б. старшина сотник
УГА, помер, прийнявши Найсв. Тайну, для
5. лютого в домі Вл. П. Салуків в Белзі.
Похорон відбувся 8. II. Покійний, селян-
ський син, походив з Цикова, гміназію
покінчив у Перемишлі. Від початку сві-
тової війни стояв весь час на фронті до-
служився старшинського ступеня. Весь
час наших визвольних змагань вірно і
чесно служив своїй Батьківщині, перейшов
ілу народно-трагедію „Тухолою включо-
но, де „геремувився“ девять місяців. Від-
так приїхав у Белз і тут разом з іншими
оснував повітовий Союз Кооператив, був
його першим і найдіяльнішим робітником
і директором. Помер несподівано, опиро-
вшись на стіну кооперативу. Не вважаючи
на несприятливу погоду, похорон був вели-
чний. Службу Богу відслужив о. декан
Дорошківський в асесті місцевого о. дек. Гелія
і о. Гарасовського. У перші попрашав
покійного золотостий о. Дорошківський. На
принтарі промовив ще раз о. Бахвський,
парох Корчмина а відтак пращали деле-
гати доколичних кооператив. В імєни
тов. зброї попрашав покійного п. І. Вітик,
директор маслен у Потилічч, а від го-
варивши м. шкільної лавки о. Осно Ле-
шук В. И. II.

Евген Гринина, ур. 1876 р. у Заларі,
закінчив гімназію в Коломиї, а від 1897 р.
учителював: у Кошилівцях, Стопчатіві
та Єзуполі як управитель приватної шко-
ли. В 1919 р. звільнений із служби еміг-
рував на Закарпат. Україну, де працював
далі як учитель у Мукачеві, шк. інспектор
у Воловець, управл. учитель у Рагозі, а
приїжді в Ясени. Через свій патріотизм
покійний термів багато від краюної влади.
Зайнятий із служби цимчасово урядовою
Підмарш. України в Ужгороді вернувся
в липні 1927 р. в рідні сторони, а 1-го цм-
стан весті зброї лекції в Антоніаді коло
Нижнього. Матеріальні та моральні тер-
піння підривали його життя і смерть не
дозволила йому продовжувати його осві-
тно-культурної праці. Покійний залишив
зовсім незабезпечену дружину. В. И. П.

ОПОВІСТКИ.

Акціонери акційної Співки для будів-
ельного промислу лаяше Іван Леви-
ський можуть відобразити перестемпльовані
на валюту золотому свої акції (5 акцій
по 1000 Мл. означається 2 акції по 10 зол.)
а також підняти по 0-70 зол. дивіденди
від кожної акції маркової емісії за від-
данням купону ч. 4 в Банку дисконтов
варшавський, відділ у Львові, вч. 3 на ч.
ч. 14. 1534а) 1-1

Сходили жінок в справі виборів від-
будуться нині в п'ятницю 17. лютого 1928
в год. 6 веч. в селі „Бесід“ при вул. Ру-
товського ч. 22, на які запрошуємо усіх
громадян, яким суспільне добро є до-
рого. За Рибачий Комітет Українці м.
Львова: Е. Малавуха, Е. Ігнат.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик
прецізійні провад за годинку і на ратні
від десятих літ з найліпшою стороною жи-
сна фірма Іван Зельтенрайх,
Львів, пл. Маріївська ч. 5. 3 60-7

АДВОКАТ — І година від Львова —
приймає конциєнти і здатного до са-
мостійного провадження канцелярії. Листи
під К. С. до адміністрації гачети. 1-3

ПОТРЕБУЮ до театрального хору до-
брого 1-ого тенора. II. Ставник,
директор театр. „Кооператив“, Львів,
Шашкевича 5. 1573 1-3

ІСТИНЬ: на продаж 11 моргів городу
в одній кивадку. Зголошення тільки
листони під адресою: П. Журпська,
Львів вулиця Богуславського 14. 1531 1-3

НА ШЕВЧЕНКІВСЬКІ РОКОВИНИ кан-
тата на м'який хор Я. Ясеновський,
неужка. Партитура 1 зол. 50 гр. Прода-
ють всі книгарні. 1533 1-5

ЗГУБЛЕНИЙ Довід оземілість виставле-
ний Старостам в Генералі на назви-
ско Кебузінський Михайло, унікалює-
ється. 1535 1-1

ЛІКАР потребує дохочачої до прятання
двох компат. Зголошення по адресу
в адміністрації. 1 26 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг легнів, серця і жовудка

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 40,
1055 Переселення Рентгенон 7-24

В іспайте передпаду

Лікарсько-дентистичне Заведення
д-ра СИМОНА РАППАПОРТА
ЯКОВА НАССА

Львів, вул. Сикстуська ч. 17/1.

Сирпильовання хитломчихся зубів, пильмобу-
вання й винищення зубів без волю. Штуч-
ні зуби в кивуку і золоті на американ-
ську систему. Пациєнти з провінції полаго-
джуються в найкращому часі. П.Т. Ува-
довим і студентам значна знизка. По-
144 лекції в сплатах. 9-10

НАСІННЯ

огородове, квітове і го-
сподарське а першоряд-
них красивих і закордо-
них пильтацій онайвишій
сиді ківковання поручає

ЕДМУНД РІДЛЬ

склад насіння

Львів, Рутівського 3.

Подібні цінники висилаю на бажаннях. 4-6

Ширіть наш часопис

L. 10 Рт./28

ОГОЛОШЕННЯ ЛІЦИТАЦІЇ.

Каса Хорих міста Львова оголошує публичну ліцитацію
на будівельні і ремісничі роботи (з виключенням інсталяцій)
при будові Санаторії для хорих на чахотку при вул. Курко-
вій Ч. 31 у Львові.

Пляни будови можна переглянути в бюрі Дирекції Каси
Хорих м. Львова вул. Браєрівська 8.

Виміри, умови і опис робіт також можна там підняти за
ціну (50) п'ятьдесять золотих.

Термін відкриття оферт дня 20. березня ц. р. о год. 12
в полудне.

Управа Каси Хорих м. Львова застерігає собі право сво-
бідного вибору офerti.

У Львові дня 15. лютого 1928.

1530 1-1

За Управу Каси Хорих м. Львова.

Директор
Ян Щирек.

Предсідник Управи
Михайло Христовський.

Рахунок білянсу з днем 31. грудня 1927

АКТИВА.		ПАСИВА	
	зол.	зол.	зол.
1. Повнники	921'25	1. Акційний капітал	100,000'00
2. Повнники в дол. ам.	68,606'99	2. Резервовий фонд	21,945'96
3. Римеса	2,400'00	3. Фонд спеціальної резерви	1,000'00
4. Римеса в швейцарських франках	8,373'00	4. Фонд податкової резерви	444'57
5. Вартісні папери	1,857'00	5. Вірителі в ам. дол.	26,784'60
6. Недоплати	86,684'39	6. Непіднесена дивіденда за р. 1925	30'00
7. Машинні урядження і інвентар	13,224'00	7. Непіднесена дивіденда за р. 1926	41'00
8. Удільні в чужих підпри- ємствах	0'00	8. Перехідні суми	32'53
		9. Зиск: за рік 1927	26,212'20
		знизка з р. 1926	1,939'48
			28,172'68
			179,016'64

Рахунок втрат і зисків.

ВТРАТИ.		ЗИСКИ	
	зол.	зол.	зол.
1. Торговельні кошти	7,671'48	1. Перенесення з року 1926	1,900'00
2. Курсові різниці	617'67	2. Доходи з чисту найму	21,856'58
3. Зиск: за рік 1927	26,212'20	3. Доходи з найму грунтів	1,620'37
знизка з р. 1926	1,939'48	4. Відсотки	6,970'38
	28,172'68	5. Завальоризовані впливи	4,413'06
			36,461'77

Співка акційна для будівельного промислу
давніше Іван Левинський

П. Желенський вр.

Г. Вайнтрауб вр.

Ревізійна комісія:

Д-р Стефан Федак вр.

Амврозій Березовський вр.

Амврод Урх вр.

Мирн Гаврилович вр.

Емачуель Газіра вр.

За редакцію відповідає Василь Мудоні.

Видає Видавничий Спілка „Діло“.

З друкарні Видавничої Співки „Діло“, Львів, Ринок ч. 10